KU KASETSART UNIVERSITY
KAMPHAENG SAEN CAMPUS

The 19th KU KPS National Conference ครั้งที่ 19

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ระหว่างวันที่ 8-9 ธันวาคม 2565

เกษตรศาสตร์อัจฉริยะ สุขภาวะคนไทย สู้ภัยเศรษฐกิจ

Proceedings

ผลงานทางวิชาการ 8 สาขา

1.สาขาพืชและเทคโนโลยีชีวภาพ

2.สาขาสัตว์และสัตวแพทย์

3.สาขาวิศวกรรมศาสตร์

4.สาขาศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

5.สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอุตสาหกรรมบริการ

6.สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา

7.สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ

8.สาขาส่งเสริมการเกษตร

Welcome to The World of Video Game: The Use of Direct and Indirect Speech Acts
by Playable Character in Resident Evil: Village 1887
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเฟอร์นิเจอร์ Built-in 4.0 ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร 1901
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลบ้านโคก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 1916
การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างกองทุนรวมเพื่อส่งเสริมการออมระยะยาว (SSF)
กับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ที่บริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ถือหุ้นใหญ่โดย
ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย 1929
Analysis of Environmental Assessment and Conceptual Framework
for Strategic Environmental Assessment 1938
เศรษฐศาสตร์การเมืองเรื่องการจ่ายค่าตอบแทนการบริการของระบบนิเวศ
กรณีศึกษาพื้นที่สงวนชีวมณฑลแม่สา-คอกม้า จังหวัดเชียงใหม่ 1955
การศึกษาพฤติกรรมและมุมมองต่อการอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านระบบออนไลน์
ในช่วงวิกฤตโควิด 19 1963
การจัดสรรงบประมาณ กำลังคนภาครัฐ และความเหลื่อมล้ำมิติพื้นที่:
กรณีศึกษากระทรวงศึกษาธิการ 1974
การบริหารเงินสะสมและวินัยการคลังท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลและ
องค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย 1983
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรีตามแนวคิดส่วนผสมทางการตลาด 1993

สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา

บทบาทผู้นำสตรีในกีฬาฟุตบอลไทยที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การ 2006
การพัฒนารูปแบบการออกกำลังกาย โดยประยุกต์ใช้ศิลปะการร่ายรำปันจักสีลัต
เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุชายแดนใต้ 2017
คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้สูงอายุในชนบท อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร 2029
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนของนักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย 2043

สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ

ประเมินกัมมันตภาพรังสี (^{226}Ra, ^{232}Th และ ^{40}K) และค่าดัชนีความเป็นอันตรายทางรังสีในตัวอย่าง
ทรายที่ใช้เป็นวัสดุก่อสร้าง ในอำเภอบันนังสตา อำเภอธารโต และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา 2054

แนวทางการจัดการไฟโดยชุมชนที่อาศัยอยู่รอบพื้นที่แนวกันชนของ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี 2063

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนของนักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย

Motivations for playing flying disc of the ultimate athletes in Thailand

เมลานี อุระสนิท[1] สุริยัน สมพงษ์[2] คมกฤช รัตตะมณี[3]

Melanie Urasanit[1], Suriyan Somphong[2], and Komkrit Rattamanee[3]

บทคัดย่อ

แรงจูงใจเป็นการศึกษาเรื่องของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยมนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการกระทำสิ่งใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จ จำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจ ขยันฝึกซ้อม หรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถขณะแข่งขันหรือฝึกซ้อมกีฬา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงกับนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจานร่อนในประเทศไทย จำนวน 160 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้วยวิธีการหาความแม่นตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence) มีค่าเท่ากับ 1 จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90 และผลจากการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาจานร่อนประเภทอัลทิเมทในประเทศไทย พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย ด้านแรงจูงใจภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักกีฬาต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อนมากที่สุด แสดงว่านักกีฬาต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากการเล่นกีฬาจานร่อนให้เกิดการพัฒนาไปในระดับที่สูงขึ้น สำหรับด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาชอบทักษะที่ท้าทายในการเล่นกีฬาจานร่อน บ่งบอกว่านักกีฬามีแนวคิดที่จะหาสิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาทักษะของตัวเองให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ สำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงมีแรงจูงใจมากกว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ ผลการศึกษานี้ให้เป็นแนวทางในการคัดเลือกผู้ที่มีความสนใจในกีฬาจานร่อน มีความพร้อมและความมุ่งมั่นตั้งใจในการเล่นกีฬาจานร่อน รวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมกีฬาจานร่อนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ กีฬาจานร่อน แรงจูงใจ อัลทิเมท จิตวิทยาการกีฬา

[1, 2, 3] สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Sports Science and Health Program, Faculty of Science and Technology, Suan Sunandha Rajabhat University

Abstract

Motivation is the study of human behavior by all humans when they want to accomplish anything need motivation an athlete's intention, diligent practice, or an effort to play to the best of their ability while competing or practicing sports. The purpose of this study was to investigate the motivation of the flying disc athletes in Thailand, and to compare the motivation for playing flying disc of the athletes in the high and low level. Samples were essentially 160 persons of flying disc athletes in Thailand using purposive sampling technique. The instrument used for data collection was a questionnaire constructed by the researcher with the construct validity (IOC) of 1.0 and the Cronbanch's reliability of 0.90. This research concluded that motivation for the flying disc athletes in Thailand. The overall internal motivation was at a high level and considering each item, it was found that athletes most want to improve their flying disc skills. It shows that athletes want to take advantage of flying disc sports to develop at a higher level. As the overall external motivation, it was at a high level and considered individually, it was found that athletes like the challenging skills of flying disc. Indicates that the athlete has an idea to find something new to always develop their own skills in contrast, athletes of high ability were more motivated than low ability athletes

Keywords *Flying disc, Motivation, Ultimate, Sport Psychology*

***Corresponding author:** Suriyan Somphong : Email suriyan.so@ssru.ac.th

บทนำ

สหพันธ์กีฬาจานร่อนโลก (World Flying Disc Federation: WFDF) เป็นองค์กรกีฬาระดับนานาชาติที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ (International Olympic Committee: IOC) ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558 โดยมีมติเห็นชอบขึ้นทะเบียนกีฬาจานร่อนเป็นอีกหนึ่งชนิดกีฬาที่จะให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เป็นกีฬาที่เล่นกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก สำหรับประเทศไทย กีฬาจานร่อนเริ่มต้นได้มีการนำมาเล่นและแข่งขันในกลุ่มนักเรียนของโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งมีครูชาวต่างชาติที่ได้นำกีฬาดังกล่าวมาสอนเป็นกิจกรรมนันทนาการ และมีการแข่งขันแบบไม่เป็นทางการอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี ปัจจุบันได้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทยขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2560 ทำให้ให้กีฬาจานร่อนเริ่มเป็นที่รู้จักและเริ่มมีการแข่งขันต่าง ๆ ภายในประเทศมากขึ้น (สมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทย, 2565) ซึ่งกีฬาจานร่อนแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ 1. อัลทิเมท (Ultimate: Outdoor, Indoor, Beach) 2. ดิสก์กอล์ฟ (Disc golf) 3. ฟิลด์ อีเว้นท์ (Field Events: Distance, Accuracy, Self-Caught Flight, Decathlon) 4. กัตส์ (Guts) 5. ดับเบิ้ล ดีสก์ คอร์ท (Double Disc Court) และ 6. ฟรีสไตล์ (Freestyle) สามารถเล่นได้ทั้งกลางแจ้ง ในร่มและชายหาด อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันสามารถหาได้ง่าย และนอกจากนี้ในประเภทอัลทิเมทยังมีการแข่งขันใน World Games อย่างต่อเนื่อง กีฬาจานร่อนกำลังเติบโตได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งในประเทศไทย รวมถึงในย่านอาเซียนให้ประชาชนได้รับทราบในวงกว้าง ขณะเดียวกันยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงจังในการพัฒนากีฬาชนิดนี้ให้เกิดความตื่นตัว

ในวงการกีฬา เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมให้กีฬาจานร่อนมีโอกาสก้าวไปสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ อาทิ ซีเกมส์ เอเชี่ยนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ และมีโอกาสในการถูกบรรจุในโอลิมปิกเกมส์ในอนาคต ในการศึกษาแรงจูงใจเป็นการศึกษาเรื่องของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยมนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการกระทำสิ่งใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จ จำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจ ขยันฝึกซ้อม หรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถขณะแข่งขันหรือฝึกซ้อม ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ สำหรับการเล่นกีฬาจานร่อน นักกีฬาต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดี โดยเฉพาะความแข็งแรง ความอดทน และคล่องแคล่วว่องไวของร่างกายเป็นพื้นฐานสำคัญ และเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดในการเล่นกีฬาจานร่อน จึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อมอย่างหนักและยาวนานเพื่อให้มีความแข็งแรงของร่างกายอย่างเต็มที่ ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความตั้งใจและเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม จึงเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น ผู้ที่ตัดสินใจเล่นกีฬาจานร่อนจึงต้องมีแรงจูงใจ มีความต้องการ หรือมีความรักในกีฬาจานร่อนอย่างมากถึงจะประสบผลสำเร็จได้ตามความมุ่งหวัง จิตวิทยาการกีฬาเป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่งที่ได้นำทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ทางจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการกีฬา โดยที่การประยุกต์ใช้ทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาดังกล่าว มีความมุ่งหมายสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักกีฬา จิตวิทยาการกีฬา นอกจากจะต้องมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักกีฬาได้พัฒนาศักยภาพทางกีฬาของตนเองให้ถึงขีดสูงสุดแล้ว ยังต้องให้นักกีฬาได้พัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อีกด้วย (E.Cox, 2001) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทของนักกีฬาจานร่อนในประเทศไทย เพื่อจะได้ทราบข้อค้นพบว่าแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก เป็นองค์ประกอบหรือแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจเลือกเล่นกีฬาจานร่อน ทั้งนี้ครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางในการคัดเลือกผู้ที่มีความสนใจ มีความพร้อมและความเหมาะสม รวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมกีฬาจานร่อนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์และวิธีการ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยแบบเชิงปริมาณครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาจานร่อนที่ร่วมทำการแข่งขันรายการอินดอร์ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และการแข่งขันจานร่อนอุดมศึกษาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2565 จำนวนทั้งสิ้น 720 คน (สมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทย, 2565)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย จำนวน 160 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ตรงตามหลักเกณฑ์หรือจุดมุ่งหมายของผู้วิจัย โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามทฤษฎีของ Krejcie and Morgan อ้างใน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาตามวัน เวลาที่สมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทยจัดการแข่งขันในรายการนั้น ๆ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากสมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทย เพื่อขอทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. สร้างเครื่องมือการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามกระบวนการระเบียบวิธีการวิจัย โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษา วิเคราะห์ความหมายของแรงจูงใจสำหรับนักกีฬาจานร่อนจากการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ซึ่งแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อการเล่นกีฬาจานร่อน คือการจูงใจภายในและการจูงใจภายนอก

2.1.1 การจูงใจภายใน เป็นสภาวะของนักกีฬาจานร่อนมีความต้องการจะปฏิบัติทักษะบางอย่างด้วยจิตใจของตนเองโดยไม่ต้องการเครื่องล่อใด ๆ มากระตุ้น ซึ่งแรงจูงใจภายในมีคุณค่าต่อการเล่นกีฬาจานร่อนเป็นอย่างยิ่ง

2.1.2 การจูงใจภายนอก เป็นสภาวะของนักกีฬาจานร่อนที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอกนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมาย อาทิ ชัยชนะ ถ้วยรางวัล เงินรางวัล

2.2 สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมการรับรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจในนักกีฬาจานร่อน จำนวน 25 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การให้คะแนนแบบสอบถามนั้นมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
มาก	หมายถึง ระดับแรงจูงใจมาก
ปานกลาง	หมายถึง ระดับแรงจูงใจปานกลาง
น้อย	หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

2.3 นำข้อคำถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาจานร่อน จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความแม่นตรงตามโครงสร้างขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในนักกีฬาจานร่อน

2.4 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อตรวจสอบความแม่นตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) ของข้อคำถาม

2.5 นำแบบวัดความเข้มแข็งทางจิตใจสำหรับนักกีฬาเทควันโดไปทดลองใช้ (try out) กับนักกีฬาจานร่อน จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach, 1954)

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจสำหรับนักกีฬาจานร่อนโดยวิธีการของครอนบาช แอลฟา (Cronbach, s Alpha Reliability)

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอต่อไป

การกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

1. พูดและฟังภาษาไทยได้ดี การรับรู้ต่อบุคคล เวลา และสถานที่อยู่ในระดับปกติ
2. ยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง หรือหัวหน้าผู้ฝึกสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณา เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาตรวจสอบความสมบูรณ์ ของเนื้อหา ความเหมาะสมด้านโครงสร้างตรงตามเนื้อหา ตลอดจนการใช้ภาษาในแบบสอบถาม แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยต่อไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 แสดงว่าข้อคำถามมีความเที่ยงตรงสูงสามารถนำไปใช้ได้

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าเท่ากับ 1 จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ผลการทดลองและวิจารณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล พบว่า นักกีฬ้าจานร่อนจำนวน 160 คน เป็นเพศชาย 97 คน คิดเป็นร้อยละ 61 เพศหญิง 63 คน คิดเป็นร้อยละ 39 มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5 มีอายุในช่วง 16-21 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 26 มีอายุในช่วง 22-26 ปี จำนวน 78 คน มีอายุในช่วง 27-31 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 19 มีอายุมากกว่า 31 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 160)

ข้อมูลทั่วไป	**ความถี่**	**ร้อยละ**
เพศ		
ชาย	97	61
หญิง	63	39
รวม	160	100
ระดับอายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	9	5
16-21 ปี	42	26
22-26 ปี	78	49
27-31 ปี	30	19
มากกว่า 31 ปีขึ้นไป	1	1
รวม	160	100

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย

รายการ	$\overline{X}$	S.D.	**ระดับ**
1.ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อน	4.48	0.22	มากที่สุด
2.ข้าพเจ้าต้องการมีเพื่อนใหม่	4.21	0.29	มากที่สุด
3.ข้าพเจ้าต้องการชัยชนะ	3.91	0.58	มาก
4.ข้าพเจ้ามีใจรักในกีฬาจานร่อน	4.45	0.19	มากที่สุด
5.ข้าพเจ้าเล่นกีฬาจานร่อนเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยว	3.92	0.44	มาก
6.ข้าพเจ้าต้องการมีรูปร่างที่สวยงาม	4.14	0.38	มาก
7.ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น	4.23	0.38	มากที่สุด
8.ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนให้ปฏิบัติท่าที่ยากได้ดีขึ้น	4.33	0.24	มากที่สุด
9.ครอบครัวต้องการให้เล่นกีฬาจานร่อน	4.01	0.69	มาก
10.ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ	4.39	0.23	มากที่สุด
11.ข้าพเจ้ารู้สึกดีและสนุกสนานในการเล่นกีฬาจานร่อน	4.45	0.27	มากที่สุด
12.ข้าพเจ้าต้องการลดความตึงเครียด	4.19	0.32	มาก
13.ข้าพเจ้าต้องการชื่อเสียงและได้รางวัลจากกีฬาจานร่อน	3.94	0.50	มาก
14.ข้าพเจ้าต้องการออกกอกำลังกาย	4.42	0.21	มากที่สุด
15.ข้าพเจ้าคิดว่าตัวเองมีความสามารถ	4.26	0.24	มากที่สุด
16.ข้าพเจ้าชอบการแสดงออก	4.10	0.31	มาก
17.ข้าพเจ้าชอบความมีน้ำใจของกีฬาจานร่อน	4.43	0.18	มากที่สุด
18.ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมนอกบ้าน	4.28	0.27	มากที่สุด
19.ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน	4.14	0.31	มาก
20.ข้าพเจ้ารู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	4.30	0.33	มากที่สุด
21.ข้าพเจ้าอยากเป็นส่วนหนึ่งของทีม	4.31	0.23	มากที่สุด
22.ข้าพเจ้าต้องการก้าวไปในระดับที่สูงขึ้น	4.33	0.29	มากที่สุด
23.ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	4.30	0.29	มากที่สุด
24.ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป	3.97	0.47	มาก
25.ข้าพเจ้าชอบทักษะที่ท้าทายในกีฬาจานร่อน	4.43	0.28	มากที่สุด
รวม	**4.20**	**0.56**	**มาก**

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย

จากตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย เท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48) ข้าพเจ้ามีใจรักในกีฬาจานร่อนและข้าพเจ้ารู้สึกดีและสนุกสนานในการเล่นกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) และข้าพเจ้าชอบความมีน้ำใจของกีฬาจานร่อนและข้าพเจ้าชอบทักษะที่ท้าทายในกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยยเท่ากับ 4.43) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนของนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงกับนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ

	ความสามารถระดับสูง		ความสามารถระดับต่ำ	
รายการ	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
แรงจูงใจภายใน	4.40	0.23	4.45	0.23
แรงจูงใจภายนอก	4.34	0.27	4.28	0.21
รวม	4.37	0.25	4.36	0.22

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนของนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงกับนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ

นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง หมายถึง นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ สำหรับนักกีฬาจานร่อนที่มีความสามารถในระดับต่ำ หมายถึง นักกีฬาจานร่อนที่ตกรอบ 8 ทีมสุดท้าย โดยผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนของนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงกับนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ (ตารางที่ 3) พบว่า นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.37 มากกว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.36

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย พบว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย ด้านแรงจูงใจภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักกีฬาต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อนมากที่สุด แสดงว่านักกีฬาต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากการเล่นกีฬาจานร่อนให้เกิดการพัฒนาไปในระดับที่สูงขึ้น สำหรับด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาชอบทักษะที่ท้าทายในการเล่นกีฬาจานร่อน บ่งบอกว่านักกีฬามีแนวคิดที่จะหาสิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาทักษะของตัวเองให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ โดยแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักกีฬาต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อน แสดงว่านักกีฬาจานร่อนต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากการเล่นกีฬาจานร่อนให้เกิดการพัฒนาไปในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสิ่งที่กล่าวมานี้ เป็นแรงกระตุ้นเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายใน ดังที่ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532) กล่าวว่า แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากกว่าการเตรียมทีมฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาให้ทัศนะแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการหนึ่งที่อยู่ในตัวนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังมากขึ้นกว่าเดิม ให้รู้สึกกระหายที่จะทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่า

นักกีฬาทุกคนต่างมีแรงจูงใจภายใน ซึ่งสอดคล้องกับ เทย์เลอร์ และลูธัน (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย, 2542) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจภายใน คือแรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง โดยไม่มีสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องในการเล่น เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง แรงจูงใจภายในมีความสำคัญและมีค่ามากสำหรับนักกีฬาแต่ละคนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬานั้น

สำหรับแรงจูงใจภายนอก จากการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทยในด้านแรงจูงใจภายนอก อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาชอบทักษะที่ท้าทายในการเล่นกีฬาจานร่อน บ่งบอกว่านักกีฬามีแนวคิดที่จะหาสิ่งใหม่ๆ เพื่อนำมาพัฒนาทักษะของตัวเอง เพื่อให้สามารถทำท่าต่าง ๆ บนอุปกรณ์ที่เป็นจาน มีการกำหนดเป้าหมายที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก และรับรู้ว่าปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งได้อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่รอบตัวนักกีฬาได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ของเป้าหมาย มิเช่นนั้นแล้วการตั้งเป้าหมายจะทำให้แรงจูงใจลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ (พนมไพร, 2542) การกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อหิวก็จะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่น เดินไปร้านข้าวแกง ฝากเพื่อนไปซื้อ หรือว่าจะเลือกทำอย่างไรดี เพราะมีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิว การรับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทางหรือทิศทางของพฤติกรรม จากทฤษฎีและหลักการพอสรุปได้ว่าการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จได้นั้นย่อมเกิดจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายในตัวเอง หรือมีสิ่งแวดล้อมอย่างอื่นมาเป็นตัวกำหนด ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการมากหรือน้อยของแรงจูงใจนั้น ๆ และสอดคล้องกับ มาสโลว์ (สุรางค์, 2548) อ้างอิงจาก Maslow Abraham(1970) ได้เสนอทฤษฎีลำดับความต้องการโดยอธิบายว่ามนุษย์จะมีความต้องการจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการทางกายภาพ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของสวัสดิการ ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง จากความต้องการมาสโลว์ กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าความต้องการในขั้นตอนที่หนึ่ง สอง และสามนั้น จะเกิดขึ้นเป็นแรงจูงใจภายนอกจิตใจ แต่ความต้องการขั้นที่สี่ และห้า ของมาสโลว์นั้นเกิดขึ้นกับจิตใจ

ระดับความสามารถของนักกีฬาจานร่อนที่แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจของนักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทให้ประเทศไทย พบว่าความสามารถในระดับสูง แรงจูงใจทั้งภายในภายนอกอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ (ประเวศ, 2554) ที่ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีความสามารถในการเล่นมากกว่าแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก โดยถ้าคิดเป็นร้อยละค่าจะต่างกันเพียงเล็กน้อย ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างความสามารถในแข่งขันการเล่นกีฬาจานร่อน พบว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำมีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยต่างกันที่ 0.05 และนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงมีแรงจูงใจภายนอกมากกว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยต่างกันที่ 0.06 ส่วนด้านแรงจูงใจโดยรวมนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงมีแรงจูงใจมากกว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยต่างกันที่ 0.01 แสดงให้เห็นถึงความต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทยให้บรรลุถึงเป้าหมาย คือความต้องการซึ่งรางวัล ด้านแรงจูงใจภายนอกแสดงให้เห็นถึงว่านักกีฬาให้ความเคารพนับถือผู้ฝึกสอน แสดงให้กับนักกีฬาเห็นถึงแบบอย่างที่ดี อีกทั้งวิชาความรู้ ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ในการฝึกสอน ตลอดจนการดูแลและการให้กำลังใจ รวมถึงแนวทางในขณะที่นักกีฬาทำการแข่งขัน จึงทำให้นักกีฬาชื่นชมผู้ฝึกสอน ตลอดจนหัวหน้าทีมกีฬาจานร่อน ด้านแรงจูงใจภายนอกยังมีความต้องการที่จะมีสมรรถภาพทางกายที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ (ชาญชัย, 2555) ที่กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันว่าเกิดจากการสร้างแรงจูงใจต่างกัน ความ

พอใจที่ทำให้เกิดความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ ความต้องการที่จะยกระดับตัวเอง ซึ่งการที่สมรรถภาพทางกายที่ดี ย่อมเกิดจากการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งการวิจัยต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างสำเร็จและพัฒนานักกีฬา ทำให้สามารถปรับปรุงตัวเองได้ ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตัวเอง เพื่อช่วยให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจเกิดจากความต้องการของผู้กระทำหรือผู้กระทำสิ่งเร้าจากภายนอกสามารถนำไปปรับปรุงใช้ให้เกิดประโยชน์โดยรวมต่อสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ (ประวีณา, 2553) ที่ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล เขตการศึกษา 12 พ.ศ.2552 พบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน

สรุปผลและเสนอแนะ

นักกีฬาจานร่อนอัลทิเมทในประเทศไทย จำนวน 160 คน แบ่งเป็นเพศชาย 61 เปอร์เซ็นต์ เพศหญิง 39 เปอร์เซ็นต์ โดยมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนอัลทิเมท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ พบว่านักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากที่สุด 3 ลำดับแรก คือต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48) มีใจรักในกีฬาจานร่อนและรู้สึกดีและสนุกสนานในการเล่นกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) และชอบความมีน้ำใจของกีฬาจานร่อนและชอบทักษะที่ท้าทายในกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยยเท่ากับ 4.43) ตามลำดับ

นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง มีแรงจูงใจภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60) ต้องการออกกำลังกาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55) และมีใจรักในกีฬาจานร่อนและชอบความตื่นเต้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50)

นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง มีแรงจูงใจภายนอก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34)อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ชอบทักษะที่ท้าทายในกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55) ชอบความมีน้ำใจในกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52) และต้องการก้าวไปในระดับที่สูงขึ้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50)

นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ มีแรงจูงใจภายใน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ต้องการออกกอกำลังกาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60) ต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57) และมีใจรักในกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54)

นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ มีแรงจูงใจภายนอก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ชอบทักษะที่ท้าทายในกีฬาจานร่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62) ต้องการก้าวไปในระดับที่สูงขึ้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50) และชอบช่วยเหลือเพื่อนให้ปฏิบัติท่าที่ยากได้ดีขึ้นและอยากเป็นส่วนหนึ่งของทีม (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42) และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจานร่อนของนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูงกับนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ พบว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในภาพรวมเท่ากับ 4.37 มากกว่านักกีฬาที่มีความสามารถในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.36

เอกสารอ้างอิง

โค้วตระกูล สุรางค์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยยงค์ พนมไพร. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

โพธิคลัง ชาญชัย. (2555). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา : แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทย. (2565). *สมาคมกีฬาจานร่อนแห่งประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก http://www.thailandflyingdisc.com/thailandfl2018/en/%e0%b8%ab%e0%b8%99%e0%b9%89%e0%b8%b2%e0%b9%81%e0%b8%a3%e0%b8%81/

สันติภาษ ประเวศ. (2554). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553. *วารสารคณะพลศึกษา.*

สุทธิสง่า ประวีณา. (2553). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12.

Kathleen E.Cox. (2001). Motivational and Cognitive Contributions to Students' Amount of Reading. *Contemporary Educational Psychology*, 116-131.

L. J Cronbach. (1954). *Educational psychology.* Harcourt, Brace.